

„Men jeg forstaar ikke, hvor kan „Femte Juni“ —?“

„Jeg siger dig, vi er for Øjeblikket ude i det vildeste Anarki. Tyrstrup har allieret sig med Præsteskabet, og som Modtræk stiller nu Enslev denne udstødte Syndebuk frem for Folket med en Martyrglorie om Hornene. Forresten er Manden jo virkelig noget af en Oprører. Med en Ignorants Heltmod gaar han løs paa sine tidligere Embedsbrødre og slaar dem Biblen i Synet. Enslev har igen vist sit taktiske Mesterskab. Forresten ventes der et Generalopgør i Rigsdagen i den nærmeste Fremtid. Saa faar vi rimeligvis nye Valg — og et gunstigere Øjeblik til at træde frem paa Skuepladsen kan du ikke faa. Du kommer hjem med friske Erfaringer fra begge Sider af Atlanterhavet, og vi trænger aabenbart først og fremmest til nye Impulser. Tyrstrup og de andre politiske Dilettanter, som vi i Øjeblikket regeres af, har bragt Selvstyret i Miskredit. Enslev kan der ikke regnes med. Han er opslidt. Dersom du vil love mig at tie stille med det, kan jeg betro dig, at han næppe lever Vinteren over. Tyrstrup er og bliver upopulær. Overalt ventes der paa den nye Mand, den virkelige Statsmand, der igen kan bringe den krængede Samfundsskude paa ret Køl.“

Torben Dihmer, der sad tilbagelænet med Armene paa Bordet og holdt Hænderne omkring sit Glas, sagde efter en lille Pavse:

„Den Dag vil hverken du eller jeg komme til at opleve, Asmus!“

„Hvad vil du sige med det?“

„Jeg tror — for at blive i dit Billede — at vi befinder os paa en Dødssejler, som en skøn Dag gaar tilbunds med os allesammen. Og det kan ingen menneskelig Magt forhindre. Jeg finder det i Grunden ganske rimeligt, at Tyrstrup nu lader Kirkens Mænd komme til. Naar I Læger har opgivet en Patient, overlader I ham jo ogsaa villigt til Præsternes Trøst og det øvrige Begravelsesvæsen.“

„Det lyder ikke opmuntrende. Vil du ikke uden alle Billeder forklare, hvad du mener?“

„Aa nej! Det er jeg helst fri for. Det er — som du siger — ikke